

Beeld/spraak

Rudi VAN BEEK / Jozefien VAN HUFFEL

LINKHOUT | Een rij meisjes danst. Op blote voeten in sappig gras en gekleed in het simpelste blauw en wit. Meer niet. En toch. Toch hebben zij, gekiekt op de kampioenschappen KLJ-sporten in Linkhout bij Lummen, evenveel zwier en statigheid als dansers die minder plattelands zijn, meer glitterpak en chic decor. En buiten dit veld, ver weg van het vendelen en het wimpelen, de touwtrekkers en de menselijke piramides, klopt de wijsheid in hun passen evenzeer: eenvoud en grootsheid vragen het liefst elkaar ten dans.



LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Economie (1)

KERK & leven, 19 AUGUSTUS 2015

Proficiat met uw mooi verwoorde standpunt over de economie op mensenmaat. Ik kan er mij voor honderd procent in vinden. Toch vermoed ik dat de evolutie naar de 24-uurseconomie niet te stoppen is. Een stijgende economische omzet is voor onze politici blijkbaar nog de enige waardemeter die bepaalt hoe goed het met ons gaat. Doe toch maar voort op dezelfde manier.

Jef VERHEYEN, Sint-Lenaarts

Economie (2)

KERK & leven, 19 AUGUSTUS 2015

In uw standpunt heeft u overschot van gelijk dat de rust en de sereniteit van de zondag gerespecteerd moeten worden. De mensen snakken naar een pauze in hun beslommingen. De zondag is bovendien nog steeds de dag des heren. Om onze ziel te louteren en om innerlijke bevrediging te vinden, is het aangeraaden om de heilige eucharistie bij te wonen. Dat is toch nog altijd een geneesmiddel dat ons sterkt.

Ook in het bos vinden wij die zalige rust om innerlijk verbonden te worden met onze schepper. De hele week gonst het van de bedrijvigheid en het lawaai in de stad. Kan men dan eenmaal per week de zoekende gelovigen de vreugde en ingetogenheid van de zondag aanbieden? Of moet ook die rijke traditie op de schopstoel?

Luc VERREYCKEN, Aarschot

De Corte (1)

KERK & leven, 26 AUGUSTUS 2015

Het was een leuke verrassing om Linde De Corte, algemeen secretaris van beweging.net, in de *Klapstoel* te zien zitten. Het is logisch dat iemand van dit niveau binnen de christelijke arbeidersbeweging een plaats krijgt in dit blad. Zij vindt het belangrijk mensen te motiveren om de basiswaarden zoals solidariteit, verdraagzaamheid en rechtvaardigheid te beleven. Samen met haar vind ook ik dat zeer belangrijk. Dat dit bovendien gebeurt vanuit een christelijke levensvisie, is zeker een meerwaarde.

Wat ik wel een beetje mis in dit artikel, is de strijdvaardigheid. We moeten niet alleen mensen aanzetten om die waarden te beleven, maar ook ervoor op te komen. In een tijd waarin nationalisme en liberalisme aan zet zijn, is dat meer dan ooit nodig. Vanuit onze waarden moeten we, samen met mensen die vanuit een andere invalshoek strijden voor sociale rechtvaardigheid, de krachten bundelen om die solidariteit opnieuw hoog op de agenda te plaatsen.

Willy VERBEEK, Herent

De Corte (2)

KERK & leven, 26 AUGUSTUS 2015

Altijd hetzelfde verhaal bij die verantwoordelijken van onze zogezegde christelijke bewegingen: „Ik ben geen kerkbezoeker, maar ik voel me vast en zeker christen”, zegt Linde De Corte, algemeen secretaris van beweging.net. Tussen voelen en zijn is er nochtans een groot verschil. Er is zeker een sociale dimensie aan het geloof, maar als die niet berust op gebed en

christelijke vorming, word je spoedig gewoon een sociaal werker. Het actief meevieren van de zondagsmis, in verbondenheid met de christelijke gemeenschap, is daarbij het *minimum minimum*. Leaders van christelijke organisaties hebben daarin een voorbeeldfunctie te vervullen.

Roger DE SUTTER, Destelbergen

Ongeletterd

KERK & leven, 26 AUGUSTUS 2015

Echt verbaasd was ik niet toen ik in *KERK & leven* las dat één op de tien jongeren te weinig geletterd is. Ik ben een vijftiger en herinner me hoe ik op de lagere school een schat aan vaardigheden aangeleerd kreeg, met name lezen, schrijven en rekenen. De stiptheid en gedrevenheid waarmee mijn leerkrachten zich toen inzetten opdat we dit alles onder de knie zouden krijgen, blijven dankbaar in het geheugen hangen. Voor mij was dit een aangename tijd, want ik hield van mijn moedertaal. Wanneer ik vandaag een sms krijg, met allerhande afkortingen die ik nauwelijks

kan ontcijferen, en met schrijffouten vol dialectklanken, krimp ik ineem. Ook diegenen die de kranten volschrijven, bezondigen zich hier wel eens aan, al speelt daar misschien vooral de nonchalance mee. Maar mijn grootste bezorgdheid gaat naar de doorgedreven digitalisering van onze maatschappij, die onze grip op de geletterdheid stilaan overneemt. Vreemd genoeg wordt dit algemeen getolereerd.

Veerle LORIAUX, Izegem

KERK & leven
op de sociale media

Uw mening telt.
Volg ons daarom op
twitter.com/kerkenleven en
facebook.com/kerkenleven
en laat ook daar uw stem horen.

De beste reacties komen in
aanmerking om in deze rubriek
te worden gepubliceerd.

